

Vodka a kliky aneb obskurní metody ukrajinských lékařů

- CZ24 News | 3. května 2022

ČESKO: Před pár dny prakticky bez povšimnutí profičela médii zpráva o tom, že se do péče o pacienty budou zapojovat ukrajinští lékaři. Vzhledem k tomu, jak se o jejich kvalifikaci a důvěryhodnosti vyjadřovaly naše drahé elity ještě velmi nedávno, je s podivem, že dnes bude možné, aby se dostali k pacientům dokonce předtím, než budou mít aspoň nostrifikovaný diplom.

Pracovat zde nejprve mohou na tři měsíce v rámci kratších praxí a mezitím požádat o nostrifikaci diplomu. Druhou možností je pracovní povolení v rámci takzvané dlouhodobé stáže.

Protože se asi zejména v menších “nemocnicích na kraji města” (nebo na pokraji zkázy) pacienti brzy dostanou do situace, kdy budou vyšetřováni lékaři z Ukrajiny, je důležité mít na paměti tuto právní radu: **Nikdy se nenechte ošetřit od ukrajinského “lékaře”, jestliže není přítomen český lékař. Chtějte vidět štempl stvrzující nostrifikaci ukrajinského diplomu. Když toto nebude splněno, domáhejte se toho, ať nekvalifikovaná osoba odejde a neošetřuje vás (pokud by vám to vadilo). Jestliže by vás ošetřoval Ukrajinec sám, pak vždy žádejte předložení potvrzení o jeho aprobaci. Na to máte právo. Starejte se o svoje zdraví. Máte jen jedno a nejste pokusní králíci.** To, že Ukrajinci nemohou ošetřovat bez aprobace sami, zdůrazňuje i Milan Kubek:

„Ze zákona je každý lékař bez aprobační zkoušky považován za medika a **musí pracovat pod přímým dohledem dalšího lékaře, který má na starosti jen jeho.** Skutečnost je taková, že jsou zneužíváni jako levná pracovní síla a pracují zcela bez dozoru,“ řekl prezident komory Milan Kubek.

Když by u vašeho ošetření byl jen ukrajinský lékař (což by nemělo být možné, jak jsem uváděla výše), žádejte detailní poučení v češtině tak, abyste skutečně rozuměli povaze a důsledkům zákroku. Nikdy se nenechte odbýt a udělejte příp. ve špitále pořádnou šarádu. Jestli ukrajinský lékař neumí dost dobře česky, chtějte českého zdravotníka. To, že není ukrajinština při lékařském ošetření (není to nákup rohlíku v Albertu, kde si s ukrajinskou prodavačkou vyměníte tak leda tiché “dobrý den a na shledanou a částku si případně přečtete na displeji a největším rizikem je, že vám Ukrajinka případně odváží jinou šunku, než jste chtěli) jen tak zaměnitelná za češtinu, potvrzují i praktičtí lékaři se zkušeností:

„Ukrajinština, protože léta ošetřují pracovníky z Ukrajiny, kteří jsou zde přítomní, je jiná než čeština. A zvláště v medicíně je potřeba, aby informace byly přesné. Tak je velmi důležité, aby byl přítomný tlumočník z ukrajinštiny do češtiny při vyšetření pacienta, samozřejmě se souhlasem pacienta, aby byla možné stanovit diagnózu a nastavit nějakou léčbu,“ doplňuje Kosík.

Jiný odborník, Milan Sojka, je tvrdý dokonce nejen na ty "lékaře", kteří ani nemají nostrifikovaný diplom a česky neumí ani půl slova, ale i na ty, kdo už aprobační zkoušku složili. Primáři, kde takoví lékaři z ciziny fungují, jsou prý gauneři.

Takže pokud se ministerstvo hájí, že již někteří lékaři ze seznamu mají aprobační zkoušku, nic to nemění na podstatě. Lékař s aprobační zkouškou je absolvent a ten musí mít školitele. Zase platí jeden absolvent a jeden školitel, který nesmí nikoho dalšího školit, ani vést. A jak vedoucí lékař, tak školitel musí být se svým svěřencem na pracovišti. Otázkou navíc je, kolik takových výjimek bylo dáno žadatelům z jiných států, čili situace může být ještě horší. Ba co hůř. Lékařská komora už má důkaz, že někde držitelé výjimky z ministerstva pracují zcela sami. Již evidujeme stížnost na takového lékaře, který s výjimkou na chirurgii měl ošetřovat dítě v jedné severomoravské nemocnici a pracovat bez dozoru... Primáři z takových oddělení musí být buď sebevrazi, nebo gauneři.

Milan Kubek v roce 2018 o projektu Ukrajina napsal:

Porušování zákona, ke kterému podle našich poznatků plošně dochází, spočívá v tom, že cizinci bez aprobační zkoušky pracují samostatně bez dozoru. Cizinec bez aprobační zkoušky přitom nesmí vykonávat lékařské povolání! Na základě povolení ministerstva může pouze vykonávat odbornou praxi (tak jako medik v 6. ročníku studia), a to pod přímým odborným vedením kvalifikovaného lékaře (lékař se specializovanou způsobilostí a praxí nejméně ještě 3 roky po atestaci), který musí být fyzicky přítomen. Na každého cizince musí být ze zákona jeden plně kvalifikovaný lékař s praxí, jenž nemůže být zároveň školitelem žádného dalšího lékaře bez atestace. Personálně zdevastované regionální nemocnice, které využívají jako lacinou pracovní sílu cizince bez ověřené znalosti češtiny a bez ověření odborných znalostí, nesplňují podmínky pro to, aby v nich mohlo větší množství cizinců odbornou praxi vykonávat. Pokud by totiž tyto nemocnice měly dostatek kvalifikovaných lékařů, pak by žádné cizince nepotřebovaly. Skutečnost je taková, že nemocnice zákon porušují, jejich zřizovatelé (kraje...) s tím souhlasí a Ministerstvo zdravotnictví toto svojí nečinností kryje a podporou tzv. Projektu Ukrajina navíc porušování zákona spoluorganizuje.

Pavel Pafko si zase myslel:

Po absolvování této praxe teprve skládají ústní zkoušku. Tedy půl roku pracují, aniž bychom věděli, co vlastně umějí. Jistě, před nástupem do nemocnice vyškrtali test se sto dvaceti otázkami (musí mít úspěšnost sedmdesát procent). Že jejich znalosti nejsou na úrovni českých absolventů, je ale zřejmé z toho, že u ústní zkoušky jich uspěje pouze deset procent! Zatímco lékaři ze zemí EU musí skládat zkoušku z českého jazyka, těchto lékařů se to netýká.

Skepse k výkonům ukrajinských lékařů je na místě. Posudte kupř. tento příběh:

Nebývale rušno bylo v noci na včerejšek na interně nemocnice v Domažlicích. Službu

tady měl lékař z Ukrajiny. Na toho lidé zavolali policii. Velice nestandardním způsobem totiž vyšetřoval pacienta, který ve špitále hledal pomoc. Doktor ho nutil dělat dřepy a kliky. Pacienta nakonec odvezla záchranka do nemocnice v Plzni. „Zahájili jsme úkony trestního řízení pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky,“ řekla policejní mluvčí Dagmar Brožová. Lékař utekl před policií na střechu, kde se schovával za komínem. Když ho tady našli, dobrovolně slezl dolů. Hasiči mezitím otevřeli uzamčený lékařský pokoj, kde ležely prázdné lahve od alkoholu. Lékař nadýchal policistům 1,6 promile.

Samozřejmě by to mohla být je jedna historka, která nic nepotvrzuje. Na webu Naše zdravotnictví se ale píše:

Lékařská komora vytrvale upozorňuje na rizika importu ukrajinských lékařů, kteří v Česku pracují bez jazykových i odborných zkoušek. Potíže při komunikaci mohou být to nejmenší, co pacienti potká. Popisuje je i následující příběh, který přišel na adresu komory. Celé jméno pacienta, který se podělil o zážitky s ukrajinskými lékaři „na výjimku“ v nemocnici v Šumperku, redakce zná. Na jeho přání ho ale nebude uvádět. Muž popisuje potíže s komunikací s ukrajinským lékařem hned na příjmu... „Již při příjmu jsem byl zaskočen, že se mnou nejistě komunikoval lékař s divným přízvukem. Moc jsem mu nerozuměl a on zase mně. Stále nevěděl, co mi může být. Bylo to hodně trapné! Teprve později jsem se na chirurgickém oddělení dozvěděl, zejména od místních pacientů na pokoji, že šlo o Ukrajince a že situace v této nemocnici, zejména na tomto oddělení, je doslova neúnosná. Hlavně kvůli ošetřujícím Ukrajincům, kterých je tam pět (viz webové stránky nemocnice).“

Z Lékařské komory ostatně na adresu Ukrajinců v bílých pláštích zaznívalo leccos:

„Mně vadí takový ten papalášský přístup politiků, kdy oni sami pro sebe a pro své blízké vždycky shání tu nejlepší VIP péči, ale na druhou stranu je jim úplně jedno, kdo bude ošetřovat obyčejné lidi. A to je pro Českou lékařskou komoru nepřijatelné,“ shrnul prezident České lékařské komory Milan Kubek.

„Opakovaně byly zachyceny falešné diplomy zejména ze zemí bývalého Sovětského svazu – některé vysoké školy na Ukrajině jsou tím nechvalně proslulé. Zaprvé je tedy nutno ověřit, že člověk skutečně vystudoval vysokou školu. Zadruhé musí prokázat schopnost komunikovat česky s pacienty, ale i se svými spolupracovníky. Zatřetí musí cizinci prokázat odborné znalosti na úrovni absolventů našich lékařských fakult,“ přibližuje Milan Kubek. Úspěšnost aprobačních zkoušek je přitom kolem 10 až 15 procent.

Prezident České lékařské komory Milan Kubek ovšem osočuje Ministerstvo zdravotnictví, že zneužilo výjimku určenou původně pro akademické pracovníky a specialisty, kteří sem jezdili školit své kolegy. S tímto názorem ale Vojtěch nesouhlasí. „Nevím, proč komora toto začala hrát. Ten projekt nevznikl včera, běží už dva roky. Vykládáme zákon tak, že jde použít i pro tyto případy.“

To je vtipné, že? Válek si taky zákony vykládá leccjak, hlavně aby šly použít na jeho nekalé záměry. Ostatně na Válka jako lékaře bych si taky dávala majzla, když je schopen veřejně prohlásit

následující:

„Aprobační zkouška, to je v podstatě státnice v češtině. Kdo z nás by dneska udělal státnice, no já určitě ne. Navíc ta aprobační zkouška probíhala způsobem, že nezkouší ti, co zkouší státnice. Já bych rád změnil i ty komise, které budou zkoušet tak, aby měli porovnání s kvalitou znalostí anglicky mluvících studentů a česky mluvících studentů, aby nešli pod laťku normy stanovené u státnic, ale nepřekračovali. Korektnost a slušnost – to musí nastat,“ řekl Válek.

Zajímavé v souvislosti s Válkovými bláboly je, že ještě se začátkem covidí pandemické šakárny tu jen málokdo chtěl o ukrajinských lékařích aspoň slyšet, natož jim umožnit pracovat za nějakých snadnějších podmínek:

Senát včera zamítl pro nadbytečnost vládní návrh zákona, podle kterého by v nemocnicích mohli pracovat kvůli koronavirové krizi lékaři ze zemí mimo Evropskou unii i bez předepsaných aprobačních zkoušek. O předloze bude znovu rozhodovat Sněmovna, v níž by se pro odvrácení senátního veta muselo najít nejméně 101 poslaneckých hlasů.. Senátorka a zpravodajka návrhu zákona Alena Dernerová z klubu Starostů uvedla, že zákon nemá smysl, když by cizí lékaři museli pracovat pod vedením lékaře s odborností. Dva lékaři by tak podle ní dělali jednu činnost. Dernerová také varovala před poklesem úrovně medicíny, cizí lékaři podle ní mnohdy ani neumějí česky. Zamítnutí předlohy doporučily zdravotnický i ústavně-právní senátní výbor.

Když si člověk přečte, co o kvalitách ukrajinského zdravotnictví u soudu prohlašují samotní občané toho “zajímavého” státu, ani se nediví, že to s ukrajinskými lékaři vypadá, jak to vypadá:

Stěžovatelky dále zopakovaly své námitky ohledně dostupnosti zdravotní péče na Ukrajině. Poukazovaly na vysoké náklady, neformální platby požadované od pacientů, nedostatečnou infrastrukturu primárního systému zdravotní péče, zastaralé lékařské vybavení, omezenou kvalitu a dostupnost zdravotnických služeb a nedostatek některých léků. Na Ukrajině neexistuje univerzální přístup ke zdravotní péči, v praxi je veřejné financování zdravotnictví extrémně omezené, lidé musejí platit za většinu ambulantních a lůžkových služeb a téměř všechny léky. Stěžovatelky zmínily konkrétní případové studie ohledně finanční náročnosti léčby leukémie. Ukrajinský zdravotní systém je nedostatečně financovaný, zkorumpovaný a nedostupný.

Nedovolme, aby se i z naší, už tak strašlivě pochroumané lékařské péče, stalo zdravotnictví ukrajinské. To si přece nemůže nikdo přičetný přát. Žádejme přísné dodržování zákonů a pravidel, která jsme si jako rozumná dříve nastavili. To je jediná správná cesta. Všechny výjimky a mimořádná opatření jsou cestou do pekel, která dokonce ani není dlážděna dobrými úmysly.

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

AUTOR: Vendula Zahumenská

[ZDROJ](#)